

уставности правне регулативе) бројили приближно једну хиљаду. Данас је концепт уставне жалбе сасвим другачији. Она је углавном усмерена против правноснажних одлука општих судова. Штавише, може бити спојена са другим захтевима, у складу с чланом 74. Закона о Уставном суду. Одељак 74. уређује да се: „Жалба може поднети, заједно са уставном жалбом, уз захтев да се поништи закон или неки други правни акт, или појединачна одредба у њима, чијом применом је изазвана ситуација која је предмет уставне жалбе, ако подносилац тврди да је он у сукобу са уставним законом, или законом, када се жалба тиче неког другог правног акта.“ Уставни суд је поништавао чак и уставни закон по таквом додатном захтеву.

Истовремено, у две законске одредбе могу се пронаћи и бројне разлике. На пример, што се тиче питања дејства одлука Уставног суда, одређен је период од шест месеци за исправљање неуставне и незаконите ситуације, чак и када је Уставни суд Чехословачке одлучивао о усклађености декрета владе Социјалистичке Републике Чехословачке и општеобавезујућих законских регулатива савезних министарстава, савезних комитета и других званичних савезних органа државне управе, о усклађености владиних директива у обе републике и општеобавезујућих директива министарстава и других званичних централних тела државне управе република с Уставом Социјалистичке Републике Чехословачке и законима Савезне скупштине. Према моделу за ову одредбу, исто се није односило на овај тип законске регулативе у Југославији (члан 247), где су оне могле бити директно поништене.

Друга разлика у овој области била је што је недостајала одредба о решавању сукоба између обичног савезног закона и републичког закона. Међутим, иако је то било супротно изричитој југословенској одредби (члан 241. (2) у југословенском Уставу из 1963), разлика је ипак била само привидна, мада је могла довести до великих проблема у пракси. Сматрало се да би детаљнија дефиниција поделе законодавне власти федерације и република у Уставном закону о Чехословачкој федерацији (члан 7-38) могла довести до тога да се таквом спору приступи као нарушавању уставне поделе законодавне власти, било путем Народне скупштине, било путем Националног савета републике. Зато се она није бавила директним сукобом између закона федерације и њој подређених делова, него сукобом између закона федерације или република и одредаба федералног устава о надлежностима.

Сматрам да је, у овом контексту, нужно приметити да је Уставни закон о чехословачкој федерацији од 27. октобра 1968. године у почетку био сматран провизорним. Одредба члана 142. (2) овог уставног закона уређивала је да ће „обе Републике усвојити своје нове уставе заједно са усвајањем Устава Социјалистичке Републике Чехословачке. Док устави Социјалистичке Републике Чешке и Социјалистичке Републике Словачке